

KLAGANDE

Migrationsverket

MOTPART

medborgare i Afghanistan

Offentligt biträde:

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Stockholms län, migrationsdomstolen, beslut den 29 maj
2007 i mål nr UM 3827-07
(Migrationsverkets ärende nr)

SAKEN

Överföring enligt Dublinförordningen

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

1. Migrationsöverdomstolen avslår yrkandet om förhandsavgörande.
2. Migrationsöverdomstolen bifaller överklagandet och fastställer, med ändring av migrationsdomstolens beslut, Migrationsverkets beslut 2006-03-14 med den ändringen att ansökan skall avvisas.
3. Migrationsöverdomstolen upphäver migrationsdomstolens beslut om sekretess.
4. Migrationsöverdomstolen fastställer ersättning åt som offentligt biträde med 3 960 kr, varav 3 168 kr för arbete och 792 kr för mervärdesskatt.

BAKGRUND

reste in i Sverige den 12 januari 2006 och ansökte om asyl samma dag. I samband med Migrationsverkets utredning framkom att han den 11 oktober 2005 rest in illegalt i Grekland. Migrationsverket inledde ett förfarande enligt Rådets förordning (EG) nr 343/2003 av den 18 februari 2003 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en asylansökan som en medborgare i tredje land har gett in i någon medlemsstat (Dublin-förordningen) om övertagande med Grekland. Den 14 mars 2006 beslutade Migrationsverket att avslå ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd, att avvisa honom samt att överföra honom till Grekland. Polisen beslutade den 11 april 2006 att ta i förvar. Beslutet verkställdes den 17 april 2007. överklagade Migrationsverkets beslut till migrationsdomstolen som den 20 april 2007 beslutade att inställa verkställigheten av överföringsbeslutet och den 27 april 2007 att ta ur förvar. Vidare beslutade migrationsdomstolen den 29 maj 2007 att undanröja Migrationsverkets beslut och visade målet åter till Migrationsverket för ny handläggning.

Migrationsverket överklagade till Migrationsöverdomstolen som den 11 juli 2007 meddelade prövningstillstånd i målet.

YRKANDEN

Migrationsverket yrkar att Migrationsöverdomstolen fastställer Migrationsverkets beslut, med den ändringen att ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd skall avvisas. Migrationsverket anför i huvudsak följande.

Enligt artikel 5.1 i Dublinförordningen skall kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret tillämpas i den ordning som anges i

kapitlet. Av artikel 5.2 i Dublinförordningen framgår att vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en tredjelandsmedborgares asylansökan skall avgöras utifrån de kriterier som gällde vid den tidpunkt då den asylsökande först lämnade in sin ansökan i en medlemsstat. Av artikel 10.1 i Dublinförordningen framgår att en medlemsstat vars gräns den asylsökande passerat illegalt skall ansvara för prövningen av dennes asylansökan. Det framgår också av artikeln att detta ansvar skall upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum. Den tidsfrist som framhåller att ansvaret för att pröva en asylsökandes ansökan om asyl skall upphöra tolv månader efter det att den tillåtna gränspassagen ägde rum syftar inte på när en eventuell överföring efter accept skall ske. I stället syftar denna tidsfrist på inom vilken tidsfrist ett förfarande om övertagande kan inledas som grundar sig på artikel 10.1 i Dublinförordningen.

Det är viktigt att skilja på de tidsfrister som stipulerar när ett förfarande om övertagande i enlighet med Dublinförordningen kan inledas och de tidsfrister som stipulerar vilka regler som gäller vid en överföring efter acceptering av en annan medlemsstat. När det gäller vid vilken tidpunkt ett förfarande om övertagande skall göras framgår av artikel 17.1 i Dublinförordningen att detta skall göras inom tre månader från den dag då den sökande ansöker om asyl. Om den stat dit en framställan om övertagande riktats accepterar att överta prövningen av den sökandes asylansökan träder ett antal nya tidsfrister in i enlighet med artikel 19.3 och 19.4 i Dublinförordningen. Överföringen till den ansvariga medlemsstaten skall enligt artikel 19.3 ske senast inom sex månader efter det att framställan om övertagande godtogs. Denna tidsfrist får i enlighet med artikel 19.4 förlängas till högst ett år om den asylsökande varit frihetsberövad eller till högst arton månader om den asylsökande håller sig undan.

ansökte om asyl i Sverige inom ett år från det att han illegalt reste in i Grekland. Migrationsverket riktade en framställan om övertagande till Grekland i enlighet med artikel 10.1 i

Dublinförordningen inom tre månader från det att ansökte om asyl i Sverige. Behöriga grekiska myndigheter har efter en egen prövning inom två månader från den svenska framställan meddelat Migrationsverket att de i enlighet med artikel 10.1 i Dublinförordningen accepterat att överta prövningen av asylansökan. Överföring skulle ske inom sex månader från datum för accept.

avvek emellertid inom sex månader efter det att Grekland meddelat att de accepterat att överta prövningen av hans asylansökan. Därmed förlängdes tidsfristen för överföring till den 16 augusti 2007 i enlighet med artikel 19.4 i Dublinförordningen. En överföring av till Grekland kan och skall fortfarande ske. Sista dag för överföring till Grekland för är den 16 augusti 2007. Därmed är Grekland ansvarigt land för att pröva hans asylansökan och i enlighet med reglerna i Dublinförordningen kan han fortfarande överföras till Grekland.

bestrider överklagandet och yrkar att Migrationsöverdomstolen skall inhämta förhandsbesked från EG-domstolen. Han anför i huvudsak följande.

Grekland accepterade Sveriges anmodan om överföring den 16 februari 2006. Enligt Dublinförordningens artikel 19.3 skall överföringen ske så snart det är praktiskt möjligt och senast inom sex månader från accepten. I annat fall ligger ansvaret enligt artikel 19.4 i Dublinförordningen kvar hos den medlemsstat där ansökan gavs in. För att fristen skall få förlängas till maximala 18 månader, dvs. till den 16 augusti 2007, krävs enligt artikel 19.4 i Dublinförordningen att den asylsökande håller sig undan. Han har inte hållit sig undan. Efter det att Migrationsverket avslagit hans ansökan om uppehålls- och arbetstillstånd den 14 mars 2006 återvände han frivilligt till Iran, men eftersom han där riskerade att utvisas till hemlandet tog han sig tillbaka till Sverige och ansökte på nytt om asyl i november 2006. Efter Migrationsverkets beslut att inte pröva hans ansökan överlämnade han sig frivilligt till polisen. Han befinner sig

på för Migrationsverket känd adress och har samarbetat med myndigheten under rättsprocessen. Ytterligare förlängning av fristen är ogiltig eftersom den enligt artikel 19.4 i Dublinförordningen får förlängas till högst 18 månader efter den anmodade statens accept och om den asylsökande håller sig undan.

Med anledning av behovet av tolkning av artikel 19.4 i Dublinförordningen och tolkningens betydelse i aktuellt mål bör ett förhandsavgörande inhämtas från EG-domstolen.

DOMSKÄL

Förhandsavgörande

Enligt 1 § lag med vissa bestämmelser om förhandsavgörande från EG-domstolen (2006:502) skall, om en part i ett mål eller ärende vid en domstol eller myndighet, som omfattas av skyldigheten att inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen, har yrkat att ett förhandsavgörande skall inhämtas eller på annat sätt väckt frågan om en sådan åtgärd, domstolen eller myndigheten, i de fall den beslutar att inte inhämta ett förhandsavgörande, i sitt beslut ange skälen till detta.

Tillämpningen av i målet aktuella artiklar i Dublinförordningen medför inte sådana tolkningssvårigheter att skyldighet att inhämta förhandsavgörande från EG-domstolen föreligger. Yrkandet om inhämtande av förhandsavgörande skall således avslås.

Övertagande/återtagande

Migrationsöverdomstolen finner inledningsvis att det inte är styrkt att sedan inresan i Grekland lämnat medlemsstaternas territorium under minst tre månader (jfr artikel 16.3 i Dublinförordningen).

Av artikel 10.1 i Dublinförordningen framgår att om det har fastställts, på grundval av sådana bevis eller indicier som tas upp i de två förteckningar som nämns i artikel 18.3, även sådana uppgifter som avses i kapitel III i förordning (EG) nr 2725/2000, att en asylsökande utan tillstånd har passerat gränsen till en medlemsstat landvägen, sjövägen eller luftvägen från ett tredje land, skall den medlemsstat där inresan ägt rum ansvara för prövningen av asylansökan. Detta ansvar skall upphöra tolv månader efter det att den otillåtna gränspassagen ägde rum.

Artikel 10.1 skall enligt Migrationsöverdomstolens mening förstås på det viset att den anger när ett förfarande om övertagande/återtagande senast måste inledas för att den stat till vilken inresan från tredje land ägt rum skall förbli ansvarig för prövningen av en asylansökan. Ett förfarande om övertagande/återtagande måste alltså inledas senast tolv månader sedan den illegala gränspassagen enligt ovan ägde rum för att denna stats ansvar inte skall upphöra.

påträffades i Grekland den 11 oktober 2005 och reste in i Sverige den 12 januari 2006. Dublinförfarandet inleddes den 7 februari 2006. Förfarandet har således inletts inom den frist som stipuleras i artikel 10.1 i Dublinförordningen. Mot bakgrund härav och då även samtliga övriga i målet tillämpliga tidsfrister enligt Dublinförordningen har iakttagits finner Migrationsöverdomstolen att ansvaret för att pröva skyddsbehov åvilar Grekland. Det av migrationsdomstolen den 20 april 2007 meddelade inhibitionsbeslutet får anses utgöra ett beslut i fråga om omprövning med suspensiv verkan och överföringen av till Grekland skall därför ske senast sex månader från detta beslut (jfr MIG 2007:26).

De i Dublinförordningen angivna förutsättningarna för att överföra till Grekland är således uppfyllda och Grekland har accepterat att överta honom. är i Grekland skyddad

mot förföljelse och mot att sändas till hemlandet eller ett annat land där motsvarande skydd inte finns. Någon anledning att underlåta tillämpning av Dublinförordningen saknas. På grund av det anförda skall Migrationsverkets överklagande bifallas på så sätt att Migrationsverkets beslut den 14 mars 2006 fastställs, dock med den ändringen att ansökan skall avvisas.

Sekretess

Skäl för sekretess har inte framkommit varför migrationsdomstolens förordnande härom skall upphävas.

Ersättning till offentligt biträde

Ett offentligt biträde har enligt 5 § lagen (1996:1620) om offentligt biträde och 27 § rättshjälpslagen (1996:1619) rätt till skälig ersättning för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ersättningen för arbete skall bestämmas med utgångspunkt i den tidsåtgång som är rimlig med hänsyn till uppdragets art och omfattning och med tillämpning av den timkostnadsnorm som regeringen fastställer. Vid fastställandet av ersättning till offentligt biträde i överinstansen tas inte hänsyn till arbete som avser genomgång av underinstansens dom (RÅ 85 2:48).

Av den kostnadsräkning som har givit in hos Migrationsöverdomstolen framgår att utfört arbete omfattar bl.a. genomgång av migrationsdomstolens dom. För arbetet i denna del får anses gottgjord genom den ersättning han tillerkänts i migrationsdomstolen. Skälig tidsåtgång för övrigt arbete uppskattas till 3 timmar.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

lagman

kammarrättsråd
referent

kammarrättsråd

föredragande